

Arrest

nr. 195 525 van 24 november 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 maart 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 april 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 22 november 1992.

Op 4 oktober 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een visum type D met het oog op het volgen van studies.

In 2011 wordt de verzoekende partij gemachtigd tot een verblijf in België omwille van haar studies.

In het academiejaar 2011-2012 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut d'optique Raymond Tibaut" in een bachelor in optiek en optometrie.

In het academiejaar 2012-2013 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut d'optique Raymond Tibaut" in een bachelor in optiek en optometrie.

In het academiejaar 2013-2014 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut d'optique Raymond Tibaut" in een bachelor in optiek en optometrie.

In het academiejaar 2014-2015 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut d'optique Raymond Tibaut" in een bachelor in optiek en optometrie.

In het academiejaar 2015-2016 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut supérieur de formation continue" te Etterbeek in een 'bachelier en informatique de gestion'.

Op 1 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Op 14 april 2016 wordt deze beslissing echter ingetrokken.

In het academiejaar 2016-2017 was de verzoekende partij ingeschreven aan het "Institut supérieur de formation continue" te Etterbeek in een 'bachelier en informatique de gestion'.

Op 3 maart 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de bestreden beslissing die op 13 maart 2017 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven als volgt luiden:

"Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

(1) Gelet op het advies van de academische besturen of schoolbesturen, overgemaakt op 26/01/2017 door het Institut Supérieur de formation Etterbeek.

Overwegende dat de genaamde B.B.B. [...] geboren te Yaounde, op (in) 22.11.1992, van Kameroen nationaliteit, verblijvende te [...] gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61, § 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten.:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

Overwegende dat betrokkene sedert 28/10/2011 werd gemachtigd tot een verblijf van beperkte duur voor studies op basis van artikel 58 van de wet van 15/12/1980 om studies bachelier en optique-optometrie aan te vatten aan het Institut d'Optique Raymond Tibaut;

Overwegende dat betrokkene na vier jaar zijn studies aan de eerder genoemde onderwijsinstelling noodgedwongen diende stop te zetten gezien hij zich niet langer mocht inschrijven; hij slaagde tijdens het academiejaar 2014-2015 voor geen enkel examen;

Overwegende dat betrokkene van studierichting veranderde en zich inschreef aan het Institut Supérieur de Formation Etterbeek voor de studies bachelier en informatique de gestion en slechts slaagde voor 100 opleidingsonderdelen van de 740;

Overwegende dat op 26/01/2017 academisch advies werd overgemaakt door het Institut Supérieur de formation Etterbeek waarin werd meegedeeld dat de opleiding bachelier informatique de gestion is onderverdeeld in drie niveau's en dat 1 niveau in het beste geval in één jaar kan behaald worden; dat betrokkene zijn eerste niveau nog niet heeft behaald en slechts is geslaagd in 3 modules van de 11 voor het eerste niveau en dit jaar voorlopig is geslaagd voor 1 module van het tweede niveau . Bovendien werd ons meegedeeld dat betrokkene in het beste geval en rekening houdende met zijn resultaten twee extra jaren (huidig academiejaar inbegrepen) zal nodig hebben om zijn einddiploma te behalen;

Overwegende dat betrokkene tijdens de eerste examenperiode van het academiejaar 2015-2016 voor 3 examens afwezig was zonder geldige reden;

Overwegende dat betrokkene in een schrijven dd. 13/01/2017 als reden van niet-slagen tijdens het academiejaar 2015-2016 heeft aangegeven problemen te hebben gehad met de deurwaarder en problemen ondervond met een arrestatie door de politie, gezien betrokkene nog geen verlenging van zijn verblijfskaart had bekomen; redenen dewelke niet kunnen worden beschouwd als elementen die de studies zouden kunnen hinderen ; enerzijds is het gegeven van de deurwaarder te vaag en anderzijds vond er effectief een arrestatie plaats op 23/02/2016 tijdens een standaardcontrole op de bus door de politie van Zaventem maar mocht betrokkene beschikken, zodat ook dit element geen invloed kan hebben gehad op zijn examens; Overwegende dat betrokkene naast zijn studies op regelmatige basis arbeid verricht sedert 17/12/2012 tot heden afwisselend als student bij het uitzendkantoor S.P.[...] als bij de firma I.C.[...] als deeltijds werknemer, waarvan bij een schrijven dd. 20/01/2017 de contracten en loonfiches zijn overgemaakt ; dewelke zijn studies hinderen en bovendien beschikt betrokkene reeds sedert 31/10/2014 niet langer over een arbeidskaart C en heeft de gemeente Kortenberg op 30/05/2016 per . mail aan betrokkene laten weten dat er nog geen arbeidskaart op de dienst was aangekomen;

Overwegende dat artikel 74/13 van de wet van 15/12/80 niet van toepassing is gezien de wettelijke samenwoning met de genaamde O.P.C.[...] ° 13/07/1974 van Kameroense nationaliteit, in het bezit van een verblijfskaart B, op 26/06/2014 werd stopgezet; en de samenwoning met een neef, de genaamde I.A.P.[...] °28/04/1982 van Kameroense nationaliteit met verblijfskaart B tot 03/01/2018, ook niet in dit kader dient beoordeeld te worden;

Overwegende dat betrokkene rekening houdende met bovenstaande elementen, zijn studies op overdreven wijze verlengt en na 5 jaar studies nog minstens twee jaar (huidig academiejaar inbegrepen) moet studeren om dan ten vroegste na zeven jaar • studies een einddiploma te kunnen behalen;

Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2011-2012 twee verschillende richtingen heeft aangevat zonder in de loop van de laatste vijf jaar studiejaren voor ten minste twee examens is geslaagd; betrokkene slaagde enkel tijdens het academiejaar 2012-2013, zodat de Minister conform artikel 103/2 2een einde kan stellen aan het verblijf in toepassing van artikel 61; § 1;

Overwegende dat de verblijfskaart is verstreken sedert 30/10/2016.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 61bis, §1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De verzoekende partij betoogt eveneens dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout en dat de verwerende partij rekening moet houden met alle elementen van het dossier.

2.1.1. De verzoekende partij wijst op artikel 61 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris advies had moeten opvragen van het 'Institut supérieur de Formation' te Etterbeek, maar tevens van 'Institut d'Optique Raymond Tibaut' omdat zij aldaar was ingeschreven in het vorige academiejaar. De verzoekende partij stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris maar van één van deze instituten advies heeft gevraagd en daardoor artikel 61 van de Vreemdelingenwet niet heeft gerespecteerd.

De gemachtigde van de staatssecretaris is dus niet in bezit van alle elementen die nodig zijn om de bestreden beslissing te nemen, wat een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij wijst er verder op dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet verplicht is om de bestreden beslissing af te geven. Bovendien heeft de verzoekende partij via een schrijven van 20 januari 2017 haar beweegredenen opgegeven om van studierichting te veranderen. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft hier echter geen rekening mee gehouden, waardoor de motieven incompleet en niet afdoende zijn.

De verzoekende betoogt verder dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen toepassing kan maken van artikel 103/2 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Zij stelt dat zij geen drie verschillende studierichtingen heeft aangevangen, waardoor zij niet valt onder artikel 103/2, 3° van het Vreemdelingenbesluit.

De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"En substance, il est reproché à l'étudiant d'avoir prolongé ses études de manière excessive compte tenu de ses résultats.

Suivant l'article 61 § 1er, pour juger du caractère excessif, compte tenu des résultats, de la durée des études, le Ministre ou son délégué doit recueillir l'avis des autorités de rétablissement ou l'établissement est inscrit et de l'établissement où il était inscrit l'année académique ou scolaire précédente.

Pour rendre son avis, l'établissement doit tenir compte des études entreprises et des résultats obtenus dans d'autres établissements.

Ces informations sont communiquées à l'établissement par le Ministre ou son délégué.

Il résulte de la décision attaquée que l'Office des Etrangers a demandé l'avis uniquement à l'Institut Supérieur de Formation d'Etterbeek, soit l'établissement dans lequel il est actuellement inscrit et il n'a pas recueilli l'avis de l'Institut d'Optique Raymond Tibaut, soit l'établissement où l'étudiant était inscrit l'année académique précédente.

Dans ces conditions, l'Office des Etrangers n'a pas pu valablement juger du caractère excessif compte tenu des résultats, et compte tenu de l'ensemble des éléments de manière légale.

En effet, le prescrit légal de l'article 61 § 1 n'a pas été respecté.

L'Office des Etrangers n'était dès lors pas en possession de l'ensemble des éléments utiles pour pouvoir prendre une décision, de sorte que la motivation attaquée est inadéquate et viole les articles 2 et 3 de la loi du 29.07.1991 relatifs à la motivation formelle des actes administratifs.

Par ailleurs, si l'article 61 § 1er prévoit que le Ministre peut donner l'ordre de quitter le territoire, il n'y est pas obligé.

Or, dans le cas d'espèce, le requérant, s'il a changé d'option, a communiqué par courrier du 20.01.2017 à l'Office des Etrangers des éléments qui justifiaient particulièrement sa motivation, garantie de sa réussite.

L'Office des Etrangers n'a pas du tout pris ces éléments en considération, de sorte que la motivation est également incomplète et inadéquate sur ce point.

Enfin, quant à l'application de l'article 103/2 de l'A.R du 8.10.1981, le requérant estime que l'Office des Etrangers n'a pas fait application dudit article.

En effet, si le requérant a changé une fois d'orientation d'études, il a réussi au moins une épreuve, et la preuve en a été communiquée à l'Office des Etrangers.

Le point 3 dudit article n'est pas applicable puisqu'il suppose que le requérant aurait entamé au moins trois orientations d'études différentes, ce qui n'est pas le cas en espèce.

Partant, la motivation est inadéquate et le moyen est fondé."

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het eerste middel van de verzoekende partij :

"Vooreerst laat verweerder nopens de vermeende schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, die allen de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie geheel terecht heeft geoordeeld dat aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden betekend.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

- *Overwegende dat betrokkene sedert 28/10/2011 werd gemachtigd tot een verblijf van beperkte duur voor studies op basis van artikel 58 van de Wet van 15/12/80 om studies bachelier en optique-optométrie aan te vatten aan het Institut d'Optique Raymond Tibaut;*
- *Overwegende dat betrokkene na vier jaar zijn studies aan de eerder genoemde onderwijsinstelling noodgedwongen diende stop te zetten gezien hij zich niet langer mocht inschrijven; hij slaagde tijdens het academiejaar 2014-2015 voor geen enkel examen;*
- *Overwegende dat betrokkene van studierichting veranderde en zich inschreef aan het Institut Supérieur de Formation Etterbeek voor de studies bachelier en informatique de gestion en slechts slaagde voor 100 opleidingsonderdelen van de 740;*
- *Overwegende dat op 26/01/2017 academisch advies werd overgemaakt door het Institut Supérieur de formation Etterbeek waarin werd meegedeeld dat de opleiding bachelier informatique de gestion is onderverdeeld in drie niveau's en dat 1 niveau in het beste geval in één jaar kan behaald worden; dat betrokkene zijn eerste niveau nog niet heeft behaald en slechts is geslaagd in 3 modules van de 11 voor het eerste niveau en dit jaar voorlopig is geslaagd voor 1 module van het tweede niveau. Bovendien werd ons meegedeeld dat betrokkene in het beste geval en rekening houdende met zijn resultaten twee extra jaren (huidig academiejaar inbegrepen) zal nodig hebben om zijn einddiploma te behalen;*
- *Overwegende dat betrokkene tijdens de eerste examenperiode van het academiejaar 2015-2016 voor 3 examens afwezig was zonder geldige reden;*
- *Overwegende dat betrokkene in een schrijven dd. 13/01/2017 als reden van niet-slagen tijdens het academiejaar 2015-2016 heeft aangegeven problemen te hebben gehad met de deurwaarder en problemen ondervond met een arrestatie door de politie. gezien betrokkene nog geen verlenging van zijn verblijfskaart had bekommen; redenen dewelke niet kunnen worden beschouwd als elementen die de studies zouden kunnen hinderen; enerzijds is het gegeven van de deurwaarder te vaag en anderzijds vond er effectief een arrestatie plaats op 23/02/2016 tijdens een standaardcontrole op de bus door de politie van Zaventem maar mocht betrokkene beschikken, zodat ook dit element geen invloed kan hebben gehad op zijn examens;*

- Overwegende dat betrokkene naast zijn studies op regelmatige basis arbeid verricht sedert 17/12/2012 tot heden afwisselend als student bij het uitzendkantoor S.P.[...] als bij de firma I.V.[...] als deeltijds werknemer, waarvan bij een schrijven dd. 20/01/2017 de contracten en loonfiches zijn overgemaakt dewelke zijn studies hinderen en bovendien beschikt betrokkene reeds sedert 31/10/2014 niet langer over een arbeidskaart C en heeft de gemeente Kortenberg op 30/05/2016 per mail aan betrokkene laten weten dat er nog geen arbeidskaart op de dienst was aangekomen;
- Overwegende dat artikel 74/13 van de wet van 15/12/80 niet van toepassing is gezien de wettelijke samenwoning met de genaamde O.P.C.[...] °13/07/1974 van Kameroense nationaliteit, in het bezit van een verblijfskaart B, op 26/06/2014 werd stopgezet en de samenwoning met een neef, de genaamde I.A.P.[...] °28/04/1982 van Kameroense nationaliteit met verblijfskaart B tot 03/01/2018, ook niet in dit kader dient beoordeeld te worden;
- Overwegende dat betrokkene rekening houdende met bovenstaande elementen, zijn studies op overdreven wijze verlengt en na 5 jaar studies nog minstens twee jaar (huidig academiejaar inbegrepen) moet studeren om dan ten vroegste na zeven jaar studies een eindexamen te kunnen behalen;
- Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2011-2012 twee verschillende richtingen heeft aangevat zonder in de loop van de laatste vijf jaar studiejaren voor ten minste twee examens is geslaagd; betrokkene slaagde enkel tijdens het academiejaar 2012-2013 zodat de Minister conform artikel 103/2 2 een einde kan stellen aan het verblijf in toepassing van artikel 61; § 1.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Verweerder laat gelden dat verzoekende partij, na het betreden van het Belgisch grondgebied op 28.01.2010, twee verschillende opleidingen heeft gevolgd en reeds vijf jaar heeft gestudeerd, doch er niet in slaagde een eindexamen te behalen. Terwijl verzoekende partij bovendien enkel voor het academiejaar 2012-2013 is geslaagd.

Op grond van deze motieven is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om een bevel om het grondgebied te verlaten onder vorm van een bijlage 33bis aan verzoekende partij te laten betekenen.

Verzoekende partij houdt vooreerst voor dat ook het advies vanwege het Institut d'Optique Raymond Tibaut diende te worden gevraagd.

Artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: "(...)."

Verweerder merkt op dat verzoekende partij als volgt was/is ingeschreven geweest:

- 2011-2012: bachelier en optique — optométrie à l'Institut d'Optique Raymond Tibaut (pas réussi)
- 2012-2013: idem (réussi)
- 2013-2014: idem 2 ième année (pas réussi)
- 2014-2015: idem 2 ième année (pas réussi et refuse de s'inscrire)
- 2015-2016: bachelier en informatique Institut Supérieur de Formation Continue (pas réussi)
- 2016-2017: idem

Conform de toepasselijke wetsbepaling dient het advies te worden ingewonnen van de instelling waar de student is ingeschreven (2016-2017: Institut Supérieur de Formation) en ook van de instelling waar betrokkene het vorig academiejaar ingeschreven was (2015-2016: Institut Supérieur de Formation). In geen geval was het dan ook nodig dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ook het advies in won van l'Institut d'Optique Raymond Tibaut, in tegenstelling tot wat verzoekende partij tracht voor te houden.

Verder geeft verzoekende partij aan dat er geen rekening zou zijn gehouden met de elementen die zijn aangehaald in het schrijven dd. 20.01.2017.

Verzoekende partij werd uitgenodigd bij schrijven dd. 05.01.2017 om documenten voor te leggen: arbeidscontracten, loonfiches, geldige arbeidskaart C. Per schrijven dd. 20.01.2017 werden arbeidscontracten, loonfiches, briefwisseling met de gemeente aangaande de arbeidskaart C, attesten met betrekking tot lessen/examens en een brief van verzoekende partij voorgelegd. In voormelde brief heeft verzoekende partij verklaard dat zij in het vorig academiejaar niet was geslaagd omwille van problemen met de deurwaarder en omwille van problemen met de politie voor illegaal verblijf.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft hieromtrent evenwel als volgt gemotiveerd:

“(..);”

Verzoekende partij geeft niet aan als zou voormelde motivering kennelijk onredelijk zijn. De kritiek van verzoekende partij is bijgevolg niet dienst.

Tot slot dient verweerder nog op te merken dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging melding heeft gemaakt van artikel 103/2, 2 van het Vreemdelingenbesluit:

“Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer deze :

(...) 2° op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen geslaagd te zijn of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn;

(..)”

Er werd verduidelijk dat verzoekende partij sedert het academiejaar 2011-2012 twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de laatste vijf jaar studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn: verzoekende partij slaagde enkel tijdens het academiejaar 2012-2013 zodat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging conform artikel 103/2, 2 van het Vreemdelingenbesluit een einde kon stellen aan het verblijf.

Het is duidelijk dat verzoekende partij zijn studies op overdreven wijze verlengt, rekening houdend met de resultaten. Artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet is van toepassing.

De verweerder merkt op dat de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden afgeleverd (bijlage 33bis).

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Terwijl er ook geen sprake is van een “manifeste beoordelingsfout”.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.1.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke motieven waarop ze steunt. Enerzijds wordt de juridische grondslag van de bestreden beslissing vermeld, met name artikel 61, §1, eerste lid 1° van de Vreemdelingenwet. Anderzijds worden ook de feitelijke gegevens die aan de basis van de bestreden beslissing liggen weergegeven. De academische loopbaan van de verzoekende partij wordt weergegeven. Er wordt gepreciseerd aan welke instelling de verzoekende partij welke studies gevolgd heeft. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij de afgelopen zes jaar aan twee verschillende onderwijsinstellingen gestudeerd heeft en nog geen eindexamen behaald heeft. Het gaat ook om twee verschillende studierichtingen. Op basis van voormelde gegevens stelt de verweerder partij dat de verzoekende partij op overdreven wijze haar studies verlengt. Hierop concludeert de verweerder partij om het verblijf van de verzoekende partij overeenkomstig artikel 61, §1 van de Vreemdelingenwet te beëindigen. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin wordt een

schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. Dit onderdeel van het middel is dan ook ongegrond.

2.1.3.1. Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van het toepasselijk artikel, met name artikel 61 van de Vreemdelingenwet, daar de bestreden beslissing op deze bepaling gestoeld is. De Raad wijst er tevens op dat de verzoekende partij in de hoofding van haar middel foutief artikel 61*bis* van de Vreemdelingenwet aanduidt als geschonden bepaling, maar haar middel wel verder ontwikkeld in het kader van artikel 61 van de Vreemdelingenwet.

De toepasselijke bepalingen van artikel 61, § 1, eerste lid 1° en tweede lid van de Vreemdelingenwet luiden als volgt :

“§ 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt; (...).

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1°, kan worden toegepast.”

Zo bepaalt artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit als volgt:

“Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3, en 4, van de wet, kan de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer deze:

1° in dezelfde studierichting gedurende drie opeenvolgende school- of academiejaren voor geen enkel examen geslaagd is of gedurende de laatste vier studie jaren niet voor tenminste twee examens geslaagd

is;

2° op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen geslaagd te zijn of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn;

3° op zijn minst drie verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen behaald te hebben.”

De machtiging tot verblijf op grond van studies van een derdelander kan beëindigd worden als, rekening houdend met de resultaten, hij zijn studies op overdreven wijze verlengt. Uit artikel 103/2, 2° van het Vreemdelingenbesluit blijkt dat de koning gepreciseerd heeft wat volgens hem een overdreven verlenging is van de studies. Bijgevolg kan de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten geven indien de derdelander-student op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen te zijn geslaagd of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens te zijn

geslaagd of minstens drie verschillende studierichtingen aangevat heeft zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen behaald te hebben.

De verzoekende partij betoogt vooreerst dat de gemachtigde van de staatssecretaris heeft nagelaten om een advies te vragen aan de eerste onderwijsinstelling waar zij heeft gestudeerd, *in casu* 'Institut d'Optique Raymond Tibaut'.

In artikel 61, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet wordt het volgende bepaald: "*Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was. Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.*"

Hieruit blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris het advies moet inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2016-2017, dit is het academiejaar op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, ingeschreven was op het 'Institut Supérieur de Formation Continue' te Etterbeek. Er blijkt echter ook dat de verzoekende partij in het voorgaande academiejaar 2015-2016 ook al was ingeschreven op hetzelfde instituut. De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Gelet op het voorgaande, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris de eerste instelling waar de verzoekende partij heeft gestudeerd, namelijk 'Institut d'Optique Raymond Tibaut', nu blijkt dat de verzoekende partij het huidige academiejaar en het voorgaande academiejaar aan een andere instelling heeft gestudeerd. Bovendien heeft de gemachtigde van de staatssecretaris in zijn schrijven om advies d.d. 24 januari 2017 ook het volgende opgenomen: "*L'intéressé(e) est arrivé(e) en Belgique dans le but d'y entreprendre des études. Veuillez trouver ci-joint / cidessous le parcours d'études poursuivi depuis cette date :*

2011-2012 : bachelier en optique - optométrie à l'Institut d'Optique Raymond Tibaut (pas réussi)

2012-2013 : idem (réussi)

2013-2014 : idem 2 ième année (pas réussi)

2014-2015 : idem 2 ième année (pas réussi et refuse de s'inscrire)

2015-2016 : bachelier en informatique Institut Supérieur de Formation Continue (pas réussi)

2016-2017: idem

A la lecture de ce curriculum, il semble que le précité prolonge ses études de manière excessive, compte tenu des résultats obtenus.

Indépendamment des renseignements généraux que vous pourriez me fournir quant à son inscription au sein de votre établissement, pouvez-vous me faire connaître votre avis pédagogique quant à l'ensemble du curriculum scolaire / académique de l'intéressé et sur le caractère excessif ou non de la prolongation de ses études. Je me permets de vous rappeler les termes de la loi : "... Pour rendre cet avis, l'établissement doit tenir compte des études entreprises et des résultats obtenus dans d'autres établissements...."

De voorgeschiedenis van de verzoekende partij wordt weergegeven en er wordt uitdrukkelijk gesteld dat de instelling in dit advies rekening moet houden met de studies die in andere instellingen aangevat werden en resultaten die aldaar behaald werden. De verzoekende partij betwist niet, laat staan weerlegt, dat in het advies van 'Institut Supérieur de Formation Continue' d.d. 26 januari 2017 rekening werd gehouden met haar eerdere studies en reeds behaalde resultaten.

De verzoekende partij betoogt verder dat de gemachtigde van de staatssecretaris onvoldoende rekening heeft gehouden met de elementen die de verzoekende partij heeft aangehaald in het schrijven van 20 januari 2017. In dit schrijven wijst de advocaat van de verzoekende partij op de tewerkstelling van de verzoekende partij. Er worden hiervan tevens stukken voorgelegd. De verzoekende partij legt tevens stukken neer waaruit blijkt dat de verzoekende partij regelmatig de lessen heeft gevolgd gedurende het academiejaar 2016-2017 en dat zij reeds voor één examen geslaagd is. De verzoekende partij heeft tevens een motivatiebrief geschreven waarin zij uitlegt waarom zij voor een andere studierichting gekozen heeft en waarin zij gewag maakt van problemen met een gerechtsdeurwaarder en de politie.

De verzoekende partij maakt echter niet duidelijk met welke van deze elementen geen rekening werd gehouden door de gemachtigde van de staatssecretaris. In de bestreden beslissing wordt immers duidelijk gesteld: *“Overwegende dat betrokkene in een schrijven dd. 13/01/2017 als reden van niet-slagen tijdens het academiejaar 2015-2016 heeft aangegeven problemen te hebben gehad met de deurwaarder en problemen ondervond met een arrestatie door de politie, gezien betrokkene nog geen verlenging van zijn verblijfskaart had bekommen; redenen dewelke niet kunnen worden beschouwd als elementen die de studies zouden kunnen hinderen ; enerzijds is het gegeven van de deurwaarder te vaag en anderzijds vond er effectief een arrestatie plaats op 23/02/2016 tijdens een standaardcontrole op de bus door de politie van Zaventem maar mocht betrokkene beschikken, zodat ook dit element geen invloed kan hebben gehad op zijn examens; Overwegende dat betrokkene naast zijn studies op regelmatige basis arbeid verricht sedert 17/12/2012 tot heden afwisselend als student bij het uitzendkantoor S.P.[...] als bij de firma I.C.[...] als deeltijds werknemer, waarvan bij een schrijven dd. 20/01/2017 de contracten en loonfiches zijn overgemaakt ; dewelke zijn studies hinderen en bovendien beschikt betrokkene reeds sedert 31/10/2014 niet langer over een arbeidskaart C en heeft de gemeente Kortenberg op 30/05/2016 per mail aan betrokkene laten weten dat er nog geen arbeidskaart op de dienst was aangekomen;”*

De verzoekende partij gaat niet verder in op deze concrete motieven van de bestreden beslissing en stelt enkel dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de aangevoerde elementen. Dit betoog van de verzoekende partij kan, gelet op het voorgaande, niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Verder betoogt de verzoekende partij dat zij maar éénmaal van studierichting is veranderd en dat zij dus niet valt onder de toepassing van artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit. De Raad wijst er echter op dat de verzoekende partij met haar kritiek voorbijgaat aan het feit dat in de bestreden beslissing niet wordt verwezen naar artikel 103/2, 3° van het Vreemdelingenbesluit, maar naar artikel 103/2, 2° van het Vreemdelingenbesluit. In artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit staan drie situaties beschreven waarin een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden gegeven aan een student die zijn studies op overdreven wijze verlengt. Deze drie opties zijn niet cumulatief. De derde situatie luidt als volgt: *“3° op zijn minst drie verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen behaald te hebben”*. De verzoekende partij kan gevolgd worden waar zij stelt dat zij zich niet in deze situatie bevindt, daar zij maar twee verschillende studierichtingen heeft aangevat. Echter wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de tweede situatie die wordt beschreven in artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit: *“2° op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen geslaagd te zijn of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn;”*. De verzoekende partij gaat hier niet verder op in en betwist dus niet dat zij zich in deze situatie bevindt. Bijgevolg maakt de verzoekende partij geen schending van artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit aannemelijk.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, van artikel 61 van de Vreemdelingenwet of van artikel 103/2 van het Vreemdelingenbesluit wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2.1. De verzoekende partij wijst op het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. Zij stelt dat er hierin drie voorwaarden worden voorzien om een inmenging in het gezins- en privéleven te rechtvaardigen. De inmenging moet wettelijk bepaald zijn, deze inmenging dient te gebeuren in het nastreven van een legitiem doel, zoals opgesomd in artikel 8, tweede lid van het EVRM en er dient een proportioneel evenwicht te bestaan tussen de gebruikte middelen en het nagestreefde doel opdat de inmenging als noodzakelijk kan worden beschouwd in een democratische samenleving.

De verzoekende partij stelt dat aan de eerste en tweede voorwaarde wordt voldaan, maar dat er niet wordt voldaan aan de derde voorwaarde. Zij betoogt dat er geen afweging heeft plaatsgevonden tussen

het doel en de gebruikte middelen. De verzoekende partij stelt dan ook dat er een schending is van artikel 8 van het EVRM.

De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“L'article 8 de la CEDH est libellé comme suit : « (...) »

Il va de soi que dans le cas d'espèce qui nous occupe, priver la requérante du séjour légal en Belgique contreviendrait de manière injustifiée à l'article 8 de la CEDH. Il faut certes rappeler que toute atteinte à la vie familiale d'une personne n'est pas forcément constitutive d'une violation de l'article 8. En effet, l'alinéa 2 de l'article 8 de la CEDH énumère une série de conditions dans lesquelles une atteinte à la vie privée ou familiale ne constitue pas une violation de l'article 8. Ces conditions ont été précisées par une jurisprudence constante de la Cour de Strasbourg. Si ne fût-ce qu'une d'entre elles n'est pas satisfaite l'article 8 de la CEDH est violé.

Ces conditions sont les suivantes :

- *l'ingérence dans le droit au respect de la vie privée et familiale doit être conforme à la loi ;*
- *l'ingérence doit poursuivre un but légitime énuméré à l'alinéa 2 de l'article 8 de la CEDH ;*
- *il doit y avoir un rapport de proportionnalité entre les moyens employés et le but poursuivi pour que l'ingérence soit considérée comme nécessaire dans une société démocratique.*

L'ingérence de l'Etat belge dans la vie familiale de Monsieur B.B.B.[...] est sans aucun doute conforme aux dispositions légales en vigueur en Belgique.

La première condition est remplie.

On pourrait également considérer que l'ingérence poursuit un but légitime énuméré dans l'alinéa 2 de l'article 8 de la CEDH : contrôler l'immigration permet de réguler le marché du travail, et donc de préserver le bien-être économique de la Belgique. La deuxième condition est donc également remplie.

Mais, quant à savoir si une telle ingérence est nécessaire dans une société démocratique, c'est-à-dire s'il existe un rapport de proportionnalité entre le but poursuivi et les moyens employés pour y arriver, la réponse ne peut être que négative (cfr. CEDH, Berrehab c. Pays-Bas, du 21/06/1988). La troisième condition n'est donc pas satisfaite.

Le seul moyen de mettre fin à cette violation de l'article 8 de la CEDH est d'annuler l'ordre de quitter le territoire pris par l'Office des Etrangers le 3.03.2017 et notifié à Monsieur B.B.B.[...] le 13.03.2017.”

2.2.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het tweede middel van de verzoekende partij :

“Ter ondersteuning houdt verzoekende partij voor als zou het familiaal leven van verzoekende partij worden gestoord.

Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt: “(…).”

De verzoekende partij dient in de eerste plaats het bestaan van een beschermenswaardige relatie te bewijzen, wanneer zij zich beroept op art. 8 EVRM.

“(…).” (R.v.V. nr. 48.465 dd. 23.09.2010)

“(…).” (R.v.V. nr. 107.498 dd. 29.07.2013)

Verzoekende partij duidt echter niet met wie zij in België een gezinsleven onderhoudt. Terwijl de verzoekende partij nimmer melding heeft gemaakt van de aanwezigheid van familieleden in België.

Het weze nog opgemerkt dat de gewone en sociale relaties niet onder de beschermings sfeer van artikel 8 EVRM vallen.

Aangenomen kan worden dat verzoekers weliswaar menselijke contacten en een sociaal leven hebben opgebouwd en misschien werk kunnen hebben. Deze elementen geven de verzoekers niet het recht

door het opbouwen van deze banden een recht op verblijf te verkrijgen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.620). Ter zake weerleggen de verzoekende partijen geenszins de motieven van de bestreden beslissingen die correct en afdoend zijn en steun vinden in het administratief dossier. Evenmin ontnemen de bestreden beslissingen hun de verdere uitbouw van dit leven. Bovendien wordt er opgemerkt dat de Raad van State reeds meermaals heeft geoordeeld dat sociale relaties niet worden beschermd door artikel 8 EVRM (RvS 23 januari 2001, nr. 102.840; RvS 15 februari 2005, nr. 140.615; RvS 14 november 2005, nr. 151.290; RvS 27 juni 2007, nr. 172.824).” (R.v.V. nr. 118.733 dd. 12.02.2014)

Een schending van art. 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

In de bestreden beslissing werd ook als volgt gemotiveerd:

“(..);”

Voorts, en dit geheel ten overvloede merkt de verweerder op dat het EHRM inzake immigratie er bij diverse gelegenheden aan heeft herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen. De minister kan oordelen dat het belang van de staat voorrang heeft op dat van de vreemdeling die hier onwettig verblijft (zie R.v.St. nr. 40.061, 28.07.1992, R.A.C.E. 1992, z.p.).

Art. 8 EVRM staat een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg (zie ook Raad van State nr. 99.581 dd. 09.10.2001 en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 1493 dd. 30.08.2007).

Bovendien werd reeds geoordeeld dat een tijdelijke verwijdering om reden dat de vreemdeling niet in het bezit is van die documenten geenszins strijdig is met dit verdragsartikel (zie R.v.St. nr. 48.653, 20.07.1994, Arr. R. v. St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 42.039, 22.02.1993, Arr. R. v. St. 1993, z.p.)

Het recht op een gezins- en privéleven, dat geput kan worden uit artikel 8 van het EVRM sluit niet uit dat de overheid, gelet op het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, zich in het gezins- en privéleven mengt op voorwaarde dat dit gebeurt via een maatregel die voorzien is bij de wet, dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een legitiem doel wordt nagestreefd.

Inzake het legaliteitscriterium kan geen discussie bestaan.

Wat de tweede voorwaarde betreft, dient dan weer te worden vastgesteld dat deze inmenging in casu minstens één van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM opgesomde doelen nastreeft: de handhaving van de verblijfsreglementering door de overheid is immers een middel ter vrijwaring van ‘s lands openbare orde.

Inzake de derde voorwaarde geldt eveneens als uitgangspunt dat het volgens een vaststaand principe van internationaal recht aan de Verdragsluitende Staten toekomt de openbare orde te verzekeren door, meer in het bijzonder, de toegang en het verblijf van niet- onderdanen te regelen.

Er kan gesteld worden dat een maatregel noodzakelijk is indien deze pertinent en indien deze proportioneel is. De bestreden beslissing is aldus enkel dan onrechtmatig wanneer zij het resultaat is van een kennelijk onredelijk handelen, en wanneer het voordeel dat de overheid uit de bestreden beslissing put, buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker erdoor ondergaat.

Uit wat reeds besproken werd blijkt dat verzoekende partij op een overdreven wijze zijn studies verlengt en dit rekening houdend met de resultaten, en het niet onredelijk, noch disproportioneel is het verblijfsrecht in te trekken omwille van deze werkwijze.

Verzoekende partij maakt een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis) diende te worden genomen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen."

2.2.3. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

'1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.'

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is eveneens een feitenkwestie.

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld: "Overwegende dat artikel 74/13 van de wet van 15/12/80 niet van toepassing is gezien de wettelijke samenwoning met de genaamde O.P.C.[...] ° 13/07/1974 van Kameroense nationaliteit, in het bezit van een verblijfskaart B, op 26/06/2014 werd stopgezet; en de samenwoning met een neef, de genaamde I.A.P.[...] °28/04/1982 van Kameroense nationaliteit met verblijfskaart B tot 03/01/2018, ook niet in dit kader dient beoordeeld te worden,"

Uit deze motieven blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen gezinsleven zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM aanvaardt in hoofde van de verzoekende partij. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij enkel dat er geen afdoende proportionaliteitstoets is gebeurd. De verzoekende partij gaat er met haar (voornamelijk theoretisch) betoog aan voorbij dat er geen gezinsleven wordt aanvaard. Zij gaat niet verder in op deze motieven en laat tevens na een gezinsleven *in concreto* aannemelijk te maken in haar verzoekschrift. De verzoekende partij toont dus niet aan dat de beoordeling door de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is.

Voor zover de verzoekende partij van oordeel zou zijn dat de bestreden beslissing een inbreuk uitmaakt op haar privéleven, dient de Raad vast te stellen dat zij geenszins *in concreto* aantoonbaar dat zij in België een privéleven heeft ontwikkeld dat onder de door artikel 8 van het EVRM voorziene bescherming valt.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit onderdeel van het middel is derhalve ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS